

Dosarul nr. 3ra-1527/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" împotriva Întreprinderii cu Capital Străin "Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea facturilor pentru consumul energiei electrice și excluderea sumelor din facturile ulterioare,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" și s-a menținut hotărârea din 13 iulie 2015 și hotărârea suplimentară din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin "Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea facturilor pentru consumul energiei electrice și excluderea sumelor din facturile ulterioare.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" a menționat că se află în relații contractuale cu pârâtul la locul de consum situat pe str. Voluntarilor nr.5, municipiul Chișinău, NLC-2250563, în temeiul contractului de furnizare a energiei electrice nr.40304000088 din 16 iunie 2004.

De asemenea reclamantul a specificat că la 18 și respectiv 22 ianuarie 2014 în adresa sa au fost expediate facturile pentru consumul de energie electrică neevidențiat nr. RH3758991 în sumă de 2 288,47 lei și nr.RH3750416 în sumă de 105 284,88 lei.

Reclamantul a relatat că facturile în cauză sunt neîntemeiate și întocmite ilegal, deoarece furnizorul nu a anexat careva acte de recalculare sau confirmare a sumelor indicate. Or, potrivit Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr.393 din 15 decembrie 2010, operatorul de rețea este obligat să demonstreze consumatorului final încălcările care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată, întocmind actul de depistare a încălcărilor în două exemplare.

Totodată, reclamantul a susținut că facturile nu conțin indicațiile și perioada pentru care este emisă factura, fapt din care rezultă că facturile au fost întocmite ilegal.

Reclamantul a afirmat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 20 ianuarie 2014 a expediat în adresa pârâtului o contestație, însă prin răspunsul din 24 februarie 2014, contestația a fost respinsă.

Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" a solicitat anularea facturilor nr. RH3758991 din 20 ianuarie 2014 în sumă de 2 288,47 lei și nr.RH3750416 din 16 ianuarie 2014 în sumă de 105 284,88 lei, cu obligarea pârâtului de a nu mai include în alte facturi sumele menționate.

Prin hotărîrea din 13 iulie 2015 a Judecătoria Rîșcani municipiul Chișinău, s-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" (f.d. 109-111 Vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 27 iulie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" a depus cerere de apel împotriva acesteia.

Prin încheierea din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" și s-a acordat termen de 7 zile din momentul recepționării copiei de pe încheierea în cauză, pentru prezentarea apelului motivat. Ședința de judecată a fost stabilită pentru data de 11 februarie 2016 (f.d. 121-124 Vol. I).

Prin încheierea din 11 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" pe motiv că apelantul nu a lichidat în termen neajunsurile constatate prin încheierea din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 138-141 Vol. I).

La 26 februarie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" a declarat recurs împotriva încheierii din 11 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 25 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur", s-a casat încheierea din 11 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea apelului (f.d. 151-154 Vol. I).

Prin încheierea din 19 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a ridicat de la examinare și s-a remis cauza la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani pentru pronunțarea unei hotărâri suplimentare (f.d. 176-178 Vol. I).

Prin hotărîrea suplimentară din 27 martie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Etolaur" cu privire la obligarea Întreprinderii cu Capital Străin "Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată de a nu mai include în alte facturi sumele menționate (f.d. 186 Vol. I).

Prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur” și s-a menținut hotărârea din 13 iulie 2015 și hotărârea suplimentară din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nu a fost anulat și deci se prezumă a fi legal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că factura pentru consum de energie electrică neevidențiată RH3750416 din 16 ianuarie 2014 în sumă de 105 284,88 de lei este un act subsecvent actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 15 august 2013 și nu poate fi anulată fără a fi anulat actul de depistare a clauzelor contractuale, prin care s-a stabilit că echipamentul de măsurare a energiei electrice instalat la Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur” nu înregistrează în totalitate energia electrică consumată, act care nu a fost contestat de ultima.

Deci instanța de apel a stabilit că în situația în care se prezumă că actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale a fost acceptat, acesta se consideră a fi legal.

La 12 iulie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur”, în motivarea recursului a invocat faptul citării necorespunzătoare în instanța de apel, precum și faptul că nu i-a fost expediată în termen decizia motivată a instanței de apel.

A specificat că astfel i-a fost îngăduit accesul liber la justiție.

La 07 noiembrie 2018 Întreprinderea cu Capital Străin ”Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată a depus referință la cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur”, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 iulie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Etolaur”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari